

הפצת תורתו ומשנתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה • תפעול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר "הלימוד היומי בתורת מרן" • ירחון תורני "קובץ בית יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיבות וכוללים • "ערוץ מרן" - שידורי תורה ויהדות 24 שעות • שיעורי תורה וקנסים • גליון שבועי בעברית ובאנגלית

לתרומות חייגו:

*8759

www.moreshet-maran.com

מרן מוציא זשדאן

לעילוי נשמות

שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

פרשת כי תבא

כ אלול תשפ"א תשפ"א | גיליון מס' 374

יו"ל בסיוע המשרד לשירותי דת

אמרותיו

"השקיפה ממועון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל" (כו, טו).

כתב מרן פוסק הדור זצוקלה"ה (מאור ישראל דרושים עמ' ח):

אמרו במדרש (מובא ברש"י בראשית יח, טז): בוא וראה כמה גדול כוחה של צדקה שמהפכת את מידת הדין למידת הרחמים, שהרי כל השקפה שבתורה היא לרעה, שנאמר: "וישקיפו על פני סדום", וכן: "וישקף ה' על מחנה מצרים", חוץ מהשקפה זו שהיא לטובה, שאחר שנאמר: "וגם נתתיו ללוי לגר ליתום ולאלמנה", נאמר: "השקיפה ממועון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל"...

ודאה עוד בספר מעיל צדקה (אלף רפט) שכתב: הבט וראה מעלת הצדקה, שכאשר יושב הקב"ה על מצוות הצדקה, נכנסים מלאכי שלום, ואין רשות למשחית ולמלאכי החבלה להכנס ולקטרג עליו. (משוש תבל-דברים, עמוד שלו).

"והיית אך למעלה ולא תהיה למטה" (כת, ג).

כתב מרן פוסק הדור זצוקלה"ה (ענף עץ אבות פרק א משנה ג, עמוד מט ד"ה ודלא):

יבואר על פי מה שכתוב (משלי טו): "אורח חיים למעלה למושכיל למען סור משאול מטה", כי שמא יאמר האדם בליבו: לא אלך בגדולות ובנפלאות מומני, די לי אם אחזיק בתומתי וביראתי, ועל משמרתי אעמודה, ולא להוסיף, ובאמת שאין כך הדבר, שאם לא יעלה ממדרגה למדרגה, ולא ילך מחיל אל חיל, בעל כורחו יפול למטה.

וזה שאמר: "אורח חיים למעלה למושכיל" - שאם לא יעלה מעלה מעלה, על כרחו ירד לשאול מטה, ולכן אמר התנא: "ודלא מוסיף - יסיף". ולכן גם נאמר "מתהלך בתומו צדיק" - שאינו עומד במקום אחד, אלא הולך וגדל, צעד אחר צעד, כי בלתי אפשרי שיעמוד במדרגה אחת, פן יפול למטה.

(שם שמו).

משלחן הראשון לציון

כהן שמאריך בתפלה ולא יספיק ברכת כהנים, אם רשאי להתחיל מוקדם?

בס"ד, ג' אלול תשפ"א, א"פ/1754-2

לכבוד היקר והנעלה, כש"ת הרב אורי עויזה נ"י שלום רב,

לשאלתו אודות כהן שמאריך בתפילת י"ח, האם מותר לו להקדים תפילתו מעט לתפילת הציבור כדי שיוכל להספיק לשאת כפיו.

כעין דין זה מבואר בספר ילקוט יוסף תפלה כרך א' דין תפלה בציבור (סי' צ' סעיף מ"ג), שמי שמאריך בתפלתו לצורך הכוונה, וכגון שהצבור ממהרים והוא מכוין כוונה הכרחית בביאור המילים, ועי"ז מפסיד עניית קדושה, רשאי לעמוד בתפלת י"ח כשהצבור נמצא באמצע ברכת אמת ויציב, בכדי שיוכל להספיק להגיע לקדושה עם גמר התפלה, וזה יותר נכון לעשות ממה שימהר בתפלתו דאתי למטרד, ויש בזה ערכוב הכונה, וגם יבוא לבלוע תיבות ואותיות, והקדמת שתיים או ג' ברכות מותרת מאחר שרוב תפלתו היא עם הציבור, ומ"מ אין הכרח לעשות כן, ורשאי להתחיל ביחד עם הציבור, ואם יפסיד מלענות קדושה או קדיש מפני שעדיין הוא נמצא באמצע תפלתו, אין בכך כלום, שהרי אנוס הוא, ועכ"פ בתפלת מנחה אינו רשאי להקדים תפלתו, שאין להקדים ולהתפלל לפני הקדיש.

וע"ש בהערה נימוקי הדין, אולם כדי שיקיים מצות נשיאת כפים מן התורה, שגם בזמן הזה שבטלה העבודה בבהמ"ק יש מצוה מהתורה לשאת כפים, כמבואר בילקו"י (סי' קכ"ח סעיף ד'), עדיף שיקדים לעמוד להתפלל י"ח לפני תפלת הציבור, בכדי שישא כפים וכדי שיחשב לו כתפילה בציבור גם כן.

בברכת התורה,

יצחק יוסף

הראשון לציון

הרב הראשי לישראל

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

כל ספרי מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה ומרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א

מחפשים לפי הארץ? זה הפיתוי!

לרכישה באתר "מורשת מרן שופס"

shops.moreshet-maran.com

שיעורי מרן ברצף 24 שעות ביממה!

079-916-5000

הדלקת נרות וקבלת שבת

(מתוך חזו"ע שבת א)

א. אשה שהדליקה נרות ואתר כך הרגישה עצמה שהיא צמאה למים, מותר לה לשתות מים לצמאה, או לשתות תה או קפה, כל עוד לא שקעה החמה, ואפילו לדעת מי שאומר שהדלקת נרות עושה קבלת שבת.

ב. זמן בין השמשות, מיד ששקעה החמה בערב שבת ונכסית השמש מעינינו, מתחיל זמן בין השמשות, וצריך לפרוש מכל מלאכה ומאיסורי שבות. ונמשך זמן בין השמשות שלש עשרה דקות וחצי (שלשת רבעי מיל) אחר השקיעה.

ג. תינוק שנולד בערב שבת אחר השקיעה, יש מחמירים שאין למולו בשבת אלא אם נולד כעשרים דקות אחר השקיעה, ולאחר מכן נימול בשבת, אבל לפני כן נידון כבין השמשות שמילתו נדחית ליום ראשון. ובמוצאי שבת יש להזהר מאד ולהחמיר כסברת רבינו תם וסיעתו, שיציאת השבת היא שבעים ושתים דקות (ארבעה מיל אחר השקיעה ביום שבת), שרבים מרבותינו הראשונים סוברים כמוהו, ועל צבאם מרן השלחן ערוך. והני מילי מבעי למימרינו בניחותא, כי היכי דליקבלו מניה. [ולענין מילה לתינוק שנולד בשבת אחר השקיעה, זמן מילתו ביום ראשון].

ד. אם רוב הקהל בעיר קבלו עליהם שבת מבעוד יום בבית הכנסת, המיעוט נמשך אחריהם, אפילו לא היו המיעוט בבית הכנסת ואמרו בפירוש שאין ברצונם לקבל שבת, נמשכים בעל כרחם אחר הרוב. מרן בש"ע (סי' רסג סעיף יב). ואם יש בעיר בתי כנסת רבים אין אחד מבתי הכנסת נמשך אחר בית כנסת אחר, אפילו שנמצא רוב בבית הכנסת האחר. אבל יחיד שמזמין מניין בביתו, אפילו הוא מנין קבוע, בטל אצל הרוב.

ה. יחיד שמתפלל תמיד בבית הכנסת אחד, ובאותו בית כנסת קבלו עליהם שבת, אם רוב העיר עדיין לא קבלו שבת מותר בעשיית מלאכה (הגר"ז בש"ע סי' רסג סעיף ט).

ו. אשה שהדליקה נרות שבת מבעוד יום ונתכוונה לקבלת שבת, אף על פי שהאשה אסורה בעשיית מלאכה, אין הבעל נגרר אחריה, ורשאי להתפלל אח"כ מנחה של חול, וגם מותר בעשיית מלאכה.

תלישת העשבים שבין אבני הכותל

כו בשבט תשל"ה

לכבוד הרב ד. פּרלא

מנהל המחלקה למקומות קדושים

משרד הדתות

ירושלים

שלום רב,

בתשובה למכתבו מיום כז בטבת תשל"ה, הרינו בזה להעביר תשובת כ"ג מרן הראשון לציון הרב הראשי לישראל הגר"ע יוסף שליט"א, כדלהלן:

אם כי נאמר במשנה (מגילה כח ע"א), בית הכנסת שחרב וכו' עלו בו עשבים אין תולשין אותן מפני עגמת נפש, ופרש"י כדי שיהא עגמת נפש לרואיהן ויבקשו רחמים שיחזור לקדושתו, מכל מקום הרמב"ם פרק יא מהלכות תפלה הלכה יא ובטור ש"ע סימן קנא ס"י כתבו, משום עגמת נפש שיראו העם ותעיר רוחם וישתדלו לבנותו, עד כאן. וזה לא שייך לגבי הכותל המערבי, וידוע דבכיצא בזה העיקר להלכה כדעת הרמב"ם נגד רש"י, כי רש"י מפרש הוא ולא פוסק, וכמו שכתב מרן הב"י אורח חיים (סימן י) ובשו"ת הרדב"ז סימן קל [קט]]. ולכל הדעות הרי מכיון שבא נזק לכותל ע"י העשבים מותר לתולשן ולהניחן במקומן, כמבואר בגמרא (מגילה עט ע"א) וכן נפסק בש"ע שם.

לכן הדבר ברור שמותר לתלוש עשבים, ועל צד היותר טוב כדי לחוש לפירוש רש"י יניחו העשבים התלושים במקומן בין אבני הכותל.

עובדיה יוסף

עובדות מהנהגותיו והליכותיו
של מרן רבינו יצוקללה"ה

הנהגותיו

כל רז לא אניס ליה

באחד הימים נתעורר דיון הלכתי בעניני אישות באחד מבתי הדין לעדת בני אשכנז בירושלים, והדיינים ניסו למצוא איזה מקור בפוסקים למקרה הנידון לפניהם ולא מצאו.

אחד הדיינים הציע שיפנו אל מרן פוסק הדור זיע"א לשאול את פי קודשו בנידון, כי מסתמא דעתו בענין ברורה. אך שאר הדיינים דחו את הצעתו זו בטענה כי לא נאה שדיינים מכובדים ומפורסמים יבואו לשאול אודות מקורות בהלכה!

כעבור כמה ימים הזדמן לאחד מן הדיינים הללו להשתתף בחתונה שמרן זיע"א היה המסדר חופה וקידושין. לאחר החופה, ניגש הדיין אל מרן זיע"א והציע בפניו את הנידון ההלכתי שמתחבט בו בית הדין. מרן עמד חושב כמה שניות, ולאחר מכן החל להרצות בפניו כמה וכמה שמוות שו"תים שעוסקים ומדברים בענין שהגיע לפניהם, ואף הוסיף וציין לו את הסימונים והסעיפים במדויק. מיותר לציין שהדיין היה נרעש ונדהם מגודל בקיאותו של מרן זיע"א.

(משוש תבל).

